

Bet. o. Lovf. om Indkomst- og Formueskat til Staten m. m.

Fordeles de 2,500,000 Kr. efter de af mig foreslaaede virkelige Folketal, bliver Kjøbenhavns og Købstædernes aarlige Merudgift henholdsvis ÷ 1,303,500 og ÷ 500,000 (medens Landets Gevinst bliver 3,472,500 Kr.), hvorved Tabet for de to førstnævnte altsaa langt fra kommer ned til de Summer, som der retfærdigvis tilkom dem, saafremt Staten indskrænkede sig til at opkræve sit eget Behov, hvilket dog vel var det naturligeste.

Anvendes kun 2,449,540 Kr. til Fordeling (se min Ændring til § 29), forrykkes Tallene, saa at Tabet for Kjøbenhavn bliver ca. 8,200 Kr., for Købstæderne ca. 11,500 Kr. større, Gevinsten for Landet ca. 30,300 Kr. mindre end de sidst angivne Tal, altsaa henholdsvis ÷ 1,311,700, ÷ 511,500 og + 3,442,200 Kr.

Antages Folkemængden at være stegen ca. 10 pCt. om 10 Aar, vil der til den Tid (1911) komme ca. 250,000 Kr. mere til Fordeling, der — efter samme Forholdstal — vil svare til ca. 40,000 for Kjøbenhavn, ca. 57,000 for Købstæderne og ca. 153,000 for Landet, eller over 20,000 Kr. mere til Landkommunerne, end Regeringens Lovforslag nu foreslaar.

Medundertegnede Mindretal (*Bluhme*) har som et samtlige Skattelove ændrende Forslag indbragt et selvstændigt „Forslag til Lov om forskellige Skatteforhold“, der af Tinget er henvist til dette Udvalg.

Udvalget har ikke ment at kunne tiltræde Principperne i mit Ændringsforslag. Det støtter sig til Regeringsforslaget om Formue- og Indkomstskatten, og jeg fastholder, at Grundlaget, saaledes som jeg har foreslaaet det, vilde være den heldigste Løsning for saavel Jordbruget og Erhvervslivet i det hele som for Staten, Kommunerne og alle Skatteyderne, idet Forslaget gaar ud paa dette:

I.

I Stedet for fremtidig at skulle svare personlig Skat for det første til Kommunen (Formue- og Lejlighedsskatten til

Beløb af ca. 13,5 Mill. Kr.) og for det andet til Staten efter andre Regler (Formue- og Indtægtsskatten til Beløb ca. 8,2 Mill. Kr.), foreslaar jeg at slaa disse Skatter sammen ca. 21,7 Mill. Kr. og at svare disse kun paa et Sted, nemlig til Staten, og kun efter en Regel, nemlig den som gives i Regeringens Forslag, og at nedsætte det samlede Beløb til ca. 20,5 Mill. Kr. Derved spares der ca. 1,2 Mill. Kr. for Skatteyderne, og de faa at gøre kun med en Skatteopkræver.

Staten faar ad denne Vej altsaa ny Skatteindtægt til Beløb af ca. 20,5 Mill. Kr., medens Kommunerne lide et Tab af ca. 13,5 Mill. Kr.

II.

I Stedet for den vanskelige og omvæltende Ejendomsskyld, efter hvilken der skal svares Grundskat (Ejendomsskyld) baade til Kommunen og til Staten, og som vil blive meget uretfærdig i mange Tilfælde og særlig for alle Jordbrug i de tarveligere Egne en ny Byrde, foreslaar jeg, at ogsaa alle Grundskatter fremtidig kun betales paa et Sted, nemlig til Staten, og at da Skatten, *paa Basis af de nuværende Afgifter*, ændres til fast Prioritet i hver enkelt Ejendom, nemlig saaledes:

Al Skat paa fast Ejendom (Grundskat, Bygningsafgift, Hartkornsskat og Tiendeafgift) fikseres for hver enkelt Ejendom i sin nuværende Skikkelse (sammenlagt udgør de nu ca. 34,0 Mill. Kr., nemlig til Staten ca. 10,5 Mill. Kr., til Kommunerne ca. 17,5 Mill. Kr., til Tiendejerne ca. 6,0 Mill. Kr.), men for at vise Retfærdighed til alle Sider formindskes de med 12 pCt. til ca. 29,9 Mill. Kr. og kapitaliseres, hvorefter hver Ejendomsbesidder udsteder til Staten en Grundobligation for denne for hans Ejendom saaledes udfundne Kapital, der fremtidigt til Staten forrentes med 4 pCt. aarlig.

Staten vil saaledes faa Grundobligationer til Beløb ca. 748 Mill. Kr., der vil give aarlig Rente af ca. 29,9 Mill. Kr., altsaa for Staten en Forøgelse i direkte Indtægt af Grundejendommen af ca. 19,4